

Stichting *Vrienden van het Parelhuis*

Parelnieuws

december 2014

Nieuws van de secretaris

In deze nieuwsbrief wil ik graag met u terug kijken naar het afgelopen jaar.

In maart werd aandacht besteed aan een heel aantal personeelsleden die 5 of 10 jaar in dienst zijn. Een jubileumfeestje werd gevierd en de 'tantes' ontvingen voor hun trouwe jaren van dienst een jubileumtoeslag. Wij als stichting konden hierin bijdragen.

Wij hebben waardering voor het personeel en wensen de tantes nog heel veel fijne werkjaren in Het Parelhuis toe.

In maart ontving u ook onze vorige nieuwsbrief. Daarin hadden we belangrijk nieuws. Het Parelhuis bestond op 10 april 12,5 jaar! We deden een oproep om het symbolische bedrag van € 12,50 over te maken ter ere van het 12,5 jarig bestaan. 8 donateurs gaven gehoor aan onze oproep en zo werd er € 100,00 op de bankrekening bijgeschreven. Wij hebben dit geld, samen met nog een groter bedrag overgemaakt voor vrijetijdsbesteding. De kinderen zijn in de paasvakantie een dag naar Cola Creek geweest en het overige geld zal worden gebruikt in vakanties voor 'tripjes' buiten de stad. Ook waren de zitbanken hoog nodig aan een opknapbeurt toe. Deze zijn door een meubelmaker onder handen genomen en hersteld. Op onze website vindt u de brieven met dankzegging van directrice mevrouw Saskia Rado.

In maart ontvingen wij een verdrietige mededeling dat Gert van Dusschoten op 54 jarige leeftijd was overleden. Hij was de coach van Expeditie Suriname van het Corlaer College uit Nijkerk. In de vorige nieuwsbrief melden wij u

over zijn bezoek in januari aan het Parelhuis. Wij hadden telefonisch contact gehad, hij leverde foto's aan voor de nieuwsbrief, we waren nog lang niet uitgepraat. Gelukkig heeft hij zijn 'passie' voor het ondersteunen van doelen in Suriname kunnen doorgeven, helaas kan hij zelf niet meer mee op reis.

Begin juni gingen de uitnodigingen voor de Parelhuis Vriendendag 2014 de deur uit. Op een zeer zonnige zaterdagmiddag, 19 juli, ontvingen wij een 9-tal vrienden. Het was een gezellige middag in de tuin van de sponsorvrienden/ familie Schoenmaker in Staphorst. Bijzonder was ook de ontmoeting met mevrouw Lammie Krol en mevrouw Lucky Hartenberg, oprichtsters van Kinderhuis Samuël in Paramaribo. Na lange tijd in Suriname gewoond en gewerkt te hebben, zijn zij beide nu woonachtig in Nederland. Zij waren samen met Annie Bishop naar de vriendendag gekomen. Ook het weerzien van 'tante Annie' blijft leuk. Zij is vervolgens 6 weken in Nederland gebleven voor een vakantie. Op onze website ziet u foto's van de vriendendag.

En dan is het 'zomaar ineens' december, en nemen wij afscheid van onze voorzitter Erika de Vries. Haar opvolger, per 1 januari 2015, is Maarten de Vries. Dezelfde achternaam, maar geen 'familie van'. Na ruim 3 jaar voorzitter te zijn geweest, geeft ze aan dat: 'de combinatie werk en gezin al erg zwaar is om er nog zo'n verantwoordelijke taak naast te hebben'. Wij danken haar voor haar bijdrage en weten dat ze betrokken zal blijven bij het werk van de stichting en de kinderen van Het Parelhuis. Maarten, de nieuwe voorzitter, zal zich aan u voorstellen in de eerst volgende nieuwsbrief.

Na deze 'terugblik' willen wij heel graag met u vooruit kijken, plannen maken voor de toekomst. Voor nu wensen wij u gezegende kerstdagen en wij hopen dat het voor iedereen, een goed nieuw jaar gaat worden.

Renate

Nieuws van een vrijwilliger

Mijn naam is Ria van der Schuur, ik ben 59 jaar en al 37 jaar getrouwd met Gert en samen hebben we vier kinderen, 3 schoonzoons en inmiddels 6 kleinkinderen. We zijn in 2008 naar Suriname vertrokken, omdat mijn man een baan kreeg als Attaché Sociale Zaken op de Nederlandse Ambassade in Paramaribo. Alleen onze jongste zoon, die toen 19 was, ging voor twee jaar met ons mee. Hij is later weer naar Nederland gegaan voor het vervolg van zijn studie, dat was in Suriname niet mogelijk. Zelf heb ik mijn baan als verpleegkundige op een polikliniek voor obstetrie, gynaecologie en fertiliteit op moeten geven. Dat heb ik in het begin best gemist. Maar een nieuwe wereld vol uitdagingen en nieuwe mogelijkheden lag voor ons open.

Nadat we een beetje gesetteld waren in ons huis en een beetje de stad Paramaribo hadden leren kennen, was het dan ook voor mij tijd om me een beetje nuttig te maken. Als kind had ik altijd al het verlangen om in het buitenland in een kindertehuis te gaan werken, dus het werd zoeken naar een geschikt kindertehuis. Uit Nederland had ik het adres mee genomen van Kinderhuis Samuël, dus daar ben ik als eerste op gesprek geweest. Echter in Kinderhuis Samuël zaten alle kinderen al op school en wilde ze alleen voor de middag iemand hebben en ik wilde overdag wat doen. Zij gaven de suggestie om het in Het Parelhuis eens te proberen. Dat was wel bijzonder, want in de kerk waar we naar toe gingen had ik Annie Bischoep al wel gezien met een aantal kinderen. Daar heb ik toen maar eens een praatje mee gemaakt en zij bleek de oprichter te zijn van Het Parelhuis. Toen een van de kinderen me met zijn prachtige bruine ogen en mooie lach, vroeg of ik bij hen wilde komen was het voor mij duidelijk. Dus daarna heb ik contact gezocht met de directrice Saskia Rado en heb ik met haar en Gitta Grootfaam, die de dagelijkse leiding over de kinderen had, een gesprek gehad. Ik was welkom en ben begonnen met 2 dagen per week.

Toen ik in Het Parelhuis kwam waren er 18 kinderen. Er waren nog 4 kleintjes thuis, dat waren Eljonai, Shaquille, Lemuella en Hermiël, de rest was al op school. In het begin draaide ik de dagdienst van de tantes mee met daarin ook het gewone werk als bedden opmaken, kamers opruimen, soppen, wassen enz. en soms ook koken. De ochtend begon altijd met de grote kinderen naar school brengen en de kleintjes moesten dan meestal nog gebaad (gedouched) worden. Nadien de huishoudelijke taken en daarna was het dan tijd om lekker met de kleintjes te spelen, voor te lezen en eens even wat persoonlijke aandacht voor ieder kind te hebben. Aan het eind van de ochtend kregen ze wat te drinken en (als dat er was) fruit of yoghurt. Daarna gingen ze dan naar bed, want de dag begint al heel vroeg in het Parelhuis. De grotere kinderen kwamen dan om 13.00u weer thuis uit school. Dan was het omkleden en de huiskleren aan trekken. De kleintjes kwamen weer uit bed daarna was het lekker warm eten. Ik heb me verbaasd over de grote porties rijst die de kinderen kregen maar er was dan ook meestal niet zoveel groente en vlees, althans niet zoals ik gewend was. Na het eten was het dan tijd om in groepjes naar boven te gaan en een gesprekje met de kinderen te hebben over hun dag. Soms ook voorlezen of de kinderen zelf laten lezen. Maar daarna was het toch echt tijd om even te rusten op het heetst van de dag, de meeste kinderen sliepen dan ook echt. Vanaf 15.00 uur was het dan tijd voor schoolwerk maken bij de juffrouw in groepjes en daarna te spelen. Om 17.00 uur was het dan weer tijd om te baden en daarna een broodje eten in pyjama. Daarna nog even TV kijken of nog huiswerk maken, soms een spelletje en om 19.00 uur was het alweer tijd om te gaan slapen. De grotere kinderen mochten iets later. Dat was een dagje Parelhuis.

Toen na enige tijd de jongsten ook op school zaten en Hermiël, Samuel en Chaniel (degene die me zo lief had overgehaald om bij hen te komen) voor adoptie naar Nederland gingen, ben ik alleen op de middagen naar het Parelhuis gegaan. Op die middagen was ik er echt voor de kinderen. We hebben van alles gemaakt, want ze hielden van knutselen. Punniken, borduren, kralen rijgen, kaarten plakken, bloemen maken, vliegers maken enz. enz. Wat ze erg leuk vonden was kaarten of boekjes maken met plaatjes of stickers en dan versieren en wat schrijven voor een van de tantes of familie. Maar soms was het ook spelletjes doen, ze hielden vooral van "Mens erger je niet" en Ganzenbord spelen.

Toen Annie enige tijd in Nederland was, zijn Judith (een zuster uit de kerk) en ik de kinderen om de week op gaan halen voor de zondagschool. Altijd een feest om de kinderen in hun zondagse kleding mee te nemen naar de kerk. Ook heb ik een tijdje geprobeerd om op zaterdag een uurtje een bijbelles met verwerking te verzorgen. Dit liep uit op een fiasco, de groep was te groot en de orde was niet te handhaven, dus daar ben ik toen mee gestopt. Gelukkig is dit later over genomen door "Weidt mijn lammeren" die gespecialiseerd zijn in kinderwerk. Judith en ik hebben samen ook nog een keer een cursus "Zelfredzaamheid" gedaan met de kinderen. We hoopten dat ze zo wat beter opgewassen zouden zijn tegen pesten en ook ontoelaatbaar gedrag van volwassenen zouden herkennen. Ook was de cursus bedoeld om de kinderen te leren om op een goede manier te leren reageren in verschillende omstandigheden.

In het begin toen ik in het Parelhuis kwam, werd er niet zoveel gedaan aan de verjaardagen van de kinderen, dat vond ik jammer. Met de stagiaires die er toen waren zijn we begonnen om ieder kind een kleinigheidje te geven op zijn/haar verjaardag. Later werd dit door de leiding wel opgepakt en kregen ze meestal een cadeautje en was er taart van Fernandes.

Om toch een beetje speciale aandacht aan ieder kind te geven ben ik ze daarna rondom hun verjaardag mee naar huis gaan nemen. Meestal met twee kinderen tegelijk. Na de kerk gingen ze mee naar huis en daar was het even wat eten en drinken en daarna lekker zwemmen in ons zwembad. Dan was het even wat leukes doen bv. pannenkoeken bakken of milkshake maken, bananen bakken of iets dergelijks. Daarna naar de diertuin en ter afsluiting was het naar Mc Donalds of KFC, net wat ze zelf uitzochten. Dat waren altijd gezellige dagen waar ik zelf met veel plezier op terug kijk. Verder ging ik ook regelmatig kinderen bezoeken die in het ziekenhuis lagen.

Dan waren er nog de dagen met 'uitjes' waarin ik mee mocht en zelfs mocht ik een keer mee op kamp. Helaas was het kamp vaak in onze vakantie periode in Nederland, dus ik ben niet zo vaak mee geweest.

In 2013 begon ik met gezondheidsproblemen te kampen, waardoor ik niet in staat was naar het Parelhuis te gaan. Dat was op een gegeven moment zo heftig dat ik besloot om naar Nederland terug te gaan. Daar ben ik uiteindelijk 4 maanden gebleven. In april 2014 zat voor mijn man het werk in Suriname erop en was de tijd van afscheid nemen aangebroken. Toen ben ik terug geweest in Suriname om afscheid te nemen en de verhuizing te regelen. Op de dag van afscheid hebben we lekker gegeten met de kinderen, ze hielden altijd van bami met kip, dus dat had ik mee genomen voor de laatste dag. (Je kunt in Suriname niet iets vieren zonder te eten toch?) Toen nog een middag wat spelletjes gedaan, foto's van alle kinderen genomen en een lekker ijsje gegeten. Zelf werd ik heel aangenaam verrast door een mooi afscheid van tante Gitta met alle kinderen, waarbij ik een heel boekwerk kreeg waarin alle kinderen wat voor me gemaakt hadden. Dus dat bewaar ik zuinig. Af en toe bekijk ik alle mooie tekeningen met foto's nog eens en ik kijk met heel veel plezier terug op veel mooie jaren bij het Parelhuis.

Hartelijke groet,
Ria

Nieuws van de kinderen

Er wonen op dit moment 16 kinderen in het Parelhuis. Het jongste kind is 2 jaar en is in maart in het huis komen wonen. 12 kinderen krijgen op dit moment zwemles. Als stichting betalen wij deze zwemlessen. Tante Annie draagt de zorg voor het behalen van de diploma's. Zij haalt en brengt de kinderen naar de lessen en hoopt dat de kinderen aankomend jaar hun zwemdiploma 'op zak' hebben. Van de directrice kregen wij te

horen dat 1 meisje een gehoorapparaat nodig heeft. Onze stichting zal deze betalen. Een aantal kinderen blijft na schooltijd op de 'BSO'. Op deze buitenschoolse opvang krijgen de kinderen een warme maaltijd en huiswerkbegeleiding. Het wordt aangeboden door de regering en sommige kinderen kiezen daar zelf voor om hier gebruik van te maken. In het huis is werkt ook een agoog om zowel de tantes als de kinderen verder te begeleiden. De tantes op de werkvloer de juiste richtlijnen te geven en er op toe te zien dat de regels gevolgd worden.

Nieuws van de vrienden

In 2013 zijn we gestart met het Sponsorplan. Wij zijn op zoek naar een sponsorvriend-coördinator in Nederland die de taak op zich kan nemen om de contacten tussen kinderen en sponsorvrienden te onderhouden. Het zou mooi zijn als deze coördinator de kinderen enigszins kent en de sponsorvrienden leert kennen. Hierdoor zal het contact worden versterkt en kan er regelmatig informatie worden uitgewisseld. Bent u die persoon? Wij horen het graag. Bellen met de stichting kan altijd. Wilt u iets weten over uw sponsorkind? Neem gerust contact op.

Bij deze nieuwsbrief treft u een enquête aan. Het lijkt ons goed om een beeld te krijgen van wat u van de stichting vindt en hoe u over bepaalde zaken denkt. Vul hem in en stuur hem op, digitaal is ook mogelijk. De enquête staat ook op onze website: www.parelhuis.nl

Wij willen deze nieuwsbrief afsluiten met het bedanken van onze trouwe donateurs en sponsoren. De giften die we mochten ontvangen, de blijken van betrokkenheid; het wordt zeer gewaardeerd.

ADRESWIJZIGING? LAAT HET ONS OOK EVEN WETEN!

Wilt u het Parelhuis steunen:
ING Bankrekeningnr. NL21 INGB0005442118
t.n.v. Stichting Vrienden van het Parelhuis

Secretariaat&contactpersoon in Nederland
Renate de Vries
Zomerdijk 17, 8064 XA Zwartsluis
Tel. 038-3376400
Mail: info@parelhuis.nl

Graag willen wij als bestuur van onze stichting uw mening weten, welk wij kunnen gebruiken in het bepalen van het beleid voor de komende tijd. Meedoen is voor ons waardevol, duurt maar een paar minuten en kan anoniem.

- Ik ken de stichting door/via:
- Ik spreek wel eens met familie of vrienden/ kennissen over de stichting: **ja/nee**
- Ik steun de stichting op de volgende manier:
 - sponsorkind donateur af en toe geld overmaken
 - niet van toepassing andere manier namelijk
- Ik zou de stichting op een andere manier willen steunen: **ja/nee**
- Wanneer u ja heeft ingevuld wilt u dan laten weten op welke manier u de stichting zou willen ondersteunen?
.....
- Ik ken de website en bezoek deze: **ja/nee/soms**
- Op de website mis ik.....
- Ik weet dat de stichting ook op Twitter actief is: **ja/nee**
- Ik vind dat de stichting ook op Facebook actief moet worden: **ja/nee/geen mening**
- Ik vind dat de stichting een keurmerk (bijvoorbeeld CBF) zou moeten hebben: **ja/nee**
- Zou u willen dat uw gift belasting aftrekbaar zou kunnen worden? **ja/nee/geen mening**
- Als de stichting groter groeit dan dat hij nu is blijf ik de stichting toch steunen: **ja/nee/geen mening**
- Hebt u speciale banden met Suriname?
.....
- Bent u van mening dat het geoorloofd is om een bepaald budget te besteden aan advertenties om naamsbekendheid te krijgen? **ja/nee/ geen mening**
- Hebt u contacten die voor een stichting van groot belang kunnen zijn om bijvoorbeeld meer naamsbekendheid te verkrijgen? **ja/ nee**
- Bij ja, wilt u dan met ons delen wie dat contact is en zou u ons in contact kunnen brengen?.....
- Hebt u vertrouwen in het bestuur van de stichting? **ja/nee/ geen mening**
- Indien nee, wilt u dan aangeven waarom niet?.....
- Kunt u uw ervaring over het contact met de stichting aangeven met een cijfer tussen de 1 en de 10?.....
- Het persoonlijk contact zoals op een vriendendag vind ik belangrijk: **ja/nee/geen mening**
- Als de vriendendag op een andere locatie gegeven moet worden ben ik bereid om een kleine bijdrage te betalen? **ja/nee/ geen mening**
- Zo ja, wat is redelijk in uw ogen?.....
- Zou u vrijwilligerswerk voor de stichting willen doen? **ja/ nee/geen mening**
- Hebt u nog op of aanmerkingen die van belang kunnen zijn voor onze stichting en wilt u die met ons delen?
nee/ ja,
namelijk.....
.....